

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

забезпечення спільної ментальної моделі між фасилітатором і учасниками дебрифінгу. Цей інструмент містить чіткі кроки дебрифінгу з можливими варіантами формулювань, які можуть використовувати фасилітатори, що робить його легким у застосуванні інструментом дебрифінгу.

Керована командою самокорекція, адвокація-дослідження та системний конструктивізм (TeamGAINS). 6-етапна гібридна техніка дебрифінгу для навчання команди в симульованих подіях, яка об'єднує 3 основні ключові підходи: керована командна самокорекція, адвокація-дослідження та системно-конструктивістські методи [2].

Висновок. Дебрифінг є потужним інструментом і надійною освітньою технікою в медичній освіті. Дебрифінг — це систематизоване обговорення після симуляції, яке дає змогу учасникам чітко розуміти свої дії та розумові процеси для сприяння результатам навчання та покращенню майбутньої клінічної ефективності. Стратегії дебрифінгу базуються на типах учасників, цілях сценарію та перевагах викладача, який веде дебрифінг. Незалежно від техніки, дебрифінг веде до визначних можливостей для навчання через рефлексію на досвіді.

Список використаних джерел:

1. Cheng A, Grant V, Dieckmann P, Arora S, Robinson T, Eppich W. Faculty Development formulation Programs: FiveIssuesfortheFutureofDebriefingTraining. SimulHealthc. 2015 Aug;10(4):217–22.
2. Kolbe, M., Weiss, M., Grote, G., Knauth, A., Dambach, M., Spahn, D. R., &Grande, B. TeamGAINS: a tool for structured debriefing for simulation-based team trainings. BMJ quality&safety, 2013: 22(7), 541–553. <https://doi.org/10.1136/bmjqs-2012-000917>
3. Rudolph, J. W., Simon, R., Dufresne, R. L., &Raemer, D. B. There's no such thing as «nonjudgmental» debriefing: a theory and method for debriefing with good judgment. Simulation in healthcare: journal of the Society for Simulation in Healthcare,2006: 1(1), 49–55. <https://doi.org/10.1097/01266021-200600110-00006>
4. Sawyer T, Eppich W, Brett-Fleegler M, Grant V, Cheng A. More Than One Way to Debrief: A Critical Review of Healthcare Simulation Debriefing Methods. SimulHealthc. 2016 Jun;11(3):209–17.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ М'ЯКИХ НАВИЧОК В РОБОТУ СИМУЛЯЦІЙНОГО ЦЕНТРУ ОСКІ НА БАЗІ ІФНМУ

Дутчак Г.М., Лембрик І.С., Цицюра О.О., Жиляк О.В.,

Шатинська Т.В., Мерена Р.І., Процик А.Л.
*Івано-Франківський національний медичний університет,
м. Івано-Франківськ*

Вступ. Завданням сучасної вищої медичної освіти є забезпечення якісної медичної допомоги завдяки впровадженню міжнародних освітніх стандартів, одним із яких є симуляційне навчання [1]. Сучасні виклики, такі як війна, економічні негаразди, велика кількість стресових ситуацій, змушують актуалізувати проблеми професійної, міжособистісної та соціальної комунікації на всіх етапах підготовки здобувача освіти, у тому числі під час роботи в симуляційному центрі.

Основна частина. Нещодавнє дослідження, проведене в Гарвардському університеті та Стенфордському дослідному інституті, показало, що професійна успішність майбутнього фахівця на 85 % визначається наявністю м'яких навичок (soft skills), і тільки на 15 % — жорстких професійних навичок та вмінь (hard skills) [2]. Провідне значення для майбутнього лікаря водночас має робота в команді та комунікативна компетентність. Новизну останньої підтверджено ще в далекому 1988-му році (Единбурзька декларація Всесвітньої Федерації Медичної Освіти) [3]. Як відомо, у клінічній практиці часто виникають ситуації, коли успіх залежить не тільки від індивідуальних знань та навичок, але й від злагодженої роботи всієї команди. Прикладом може бути робота в пологовій залі, реанімаційному відділенні, за розвитку невідкладних критичних ситуацій. Тому студенти мають відпрацьовувати навички професійної комунікації в малих групах (по 3–4 людини кожна), розвиваючи при цьому лідерські та організаторські якості, здатність швидко приймати рішення (як приклад, — антенатальний дебріфінг, дебріфінг наприкінці клінічного сценарію з неонатальної реанімації) [4].

В Івано-Франківському національному медичному університеті функціонує міжкафедральний навчальний тренінговий симуляційний центр ОСКІ, де здобувачі освіти 4–6-го курсів ОПП «Медицина» та «Педіатрія» мають змогу відпрацьовувати практичні навички та клінічні сценарії в межах переддипломної симуляційної практики (ВКПП 2.1 та 2.2). Йдеться про навички базової підтримки життя за протоколом Basic Life Support, первинної реанімації новонароджених (<https://cprguidelines.eu/guidelines-2021>), визначення основних параметрів фізичного та психомоторного розвитку дітей різного віку (<https://www.cdc.gov/growthcharts/cdc-growth-charts.htm>). Для цього створений банк кейсів різної складності, що формують вміння студента

орієнтуватися в складних, нетипових ситуаціях із дотриманням принципів тайм-менеджменту [5]. Студенти старших курсів, які пройшли відповідне навчання в симуляційному центрі, та отримали сертифікат, упродовж лише минулого року відвідали із тренінгом 31 загальноосвітні заклади міста Івано-Франківська, навчаючи учнів 9–11-х класів засадам базової підтримки життєдіяльності (BLS, методи зупинки кровотечі тощо). Також здобувачі освіти, як і їхні наставники (власне викладачі, тьютори та сертифіковані коучі), вивчають особливості професійної комунікації, що в педіатрії зазвичай має свою специфіку — робота з батьками та/або з тими, хто їх доглядає. Із цією метою в Університеті створено інноваційний навчальний центр «Лабораторія клінічного мислення», спрямований на розвиток клінічних навичок та критичного мислення серед студентів і викладачів, з акцентом на розвитку професійної комунікації в реальних клінічних сценаріях. Розроблено навчальний курс для всіх охочих, на основі Patient Oriented Communication, із застосуванням найсучасніших технологій, зокрема симуляторів пацієнта, рольових ігор та відеокейсів. Це дає змогу оптимізувати навички проблемної комунікації під час відпрацювання клінічних сценаріїв різного рівня складності, наприклад, при повідомленні поганих новин, за необхідності переконати пацієнта в проведенні певної медичної маніпуляції, з урахуванням індивідуальних потреб, вікових та особистісних характеристик хворого, опановують активне слухання, розвивають емоційний інтелект, формують адекватну реакцію на запити пацієнта. Відрадно, що викладачі нашої кафедри, як і студенти, активно цікавляться курсом, проходять навчання, впроваджують його засади на практиці, у клінічні сценарії. Окремо відмітимо сприяння нашого Університету академічній мобільності викладачів, що працюють у центрі ОСКІ, опановують інноваційні методи медичної освіти та комунікації. У межах міжнародної співпраці асистентка кафедри педіатрії, ставши стипендіаткою програми підтримки випускників від House of Europe, узяла участь у з'їзді Міжнародного педіатричного товариства із симуляції IPSS 2023 «Improving Pediatric Outcomes with Simulation: Human Factors and Technology», Лісабон (Португалія). Наскрізною темою стало поєднання VR-технологій із hands-on симуляцією та стирання меж між ними. На особливу увагу заслуговував майстер-клас під керівництвом професора Лу Галамека (Center for Advanced Pediatric and Perinatal Education (CAPE), Stanford Simulation Center) із програм дебрифінгу клінічних подій (Clinical Event Debriefing Program).

Висновки. Отже, розвиток професійно-комунікативних якостей у процесі підготовки фахівця медичної галузі є необхідною умовою

ефективної професійної діяльності майбутнього лікаря, яка забезпечить ефективність надання медичних послуг, підвищить довіру пацієнта до лікаря та буде сприяти злагодженій роботі колективу.

Список використаних джерел:

1. Cabinet of Ministers of Ukraine (2019). Розпорядження Кабінету Міністрів України №95-р. від 27 лютого 2019 р. «Про схвалення Стратегії розвитку медичної освіти в Україні». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/95-2019-%D1%80#Text>.
2. Ряднова В.В., Безега Н.М., Безкоровайна І.М., Пера-Васильченко А.В., Стебловська І.С., Воскресенська Л.К. Формування і розвиток «soft skills» у студентів медичних закладів вищої освіти як важлива складова їхньої успішної самореалізації. Реалії, проблеми та перспективи вищої медичної освіти. 2021. №1 С. 223–224. URL: http://repository.pdmu.edu.ua/bitstream/123456789/16067/1/Ryadnova_For
3. Колодницька О.Д. Комуникативна культура майбутнього лікаря Матеріали II науково-практичної конференції з міжнародною участю «Професійно-комуникативна культура майбутнього лікаря: лінгвістичний, педагогічний та філософський аспекти». Медична освіта. 2021. №2. С.74–78. <https://orcid.org/0000-0002-7102-3870> ResearcherID Q-5936-2016.
4. Saraiva A. Impact of intrapartum simulation-based training on clinical knowledge, technical and non-technical skills. 2019. Retrieved from <https://repositorio-aberto.up.pt/suggest?handle=10216/75206>
5. Міністерство охорони здоров'я України. Івано-Франківський національний медичний університет. Положення про центр симуляційної медицини. Інтернет ресурс: <https://www.ifnmu.edu.ua/wp-content/uploads/2024/08/%D0%9F%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B6%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D0%BF%D1%80%D0%BE-%D0%A6%D0%A1%D0%9C-2023.pdf>

**АНАЛІЗ ДОСВІДУ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ З
АКУШЕРСТВА У ФОРМУВАННІ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ
ЛІКАРІВ ДО ОБ'ЄКТИВНОГО СТРУКТУРОВАНОГО
КЛІНІЧНОГО ІСПИТУ**

Дяк К.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці